

Så kommer vi til det mere procesagtige og det konkrete. I det enkelte tilfælde skal der selvfølgelig foretages en vurdering af, om der er grundlag for retsforfølgning, og det vil bero på en almindelig strafferetlig vurdering. Den vurdering foretages i første omgang af politiet og af anklagemyndigheden. Men det er selvsagt klart, at når vi har at gøre med sager af den her karakter, så er det sager, der på et senere tidspunkt vil ende på mit bord, inden en endelig afgørelse bliver truffet. Men i første omgang er det politi og anklagemyndighed, der skal foretage en konkret strafferetlig vurdering i de enkelte tilfælde.

Så jeg vil blot sige til hr. Jesper Langballe, at der er hjemmel i lovgivningen til at gøre det i de konkrete tilfælde, hvor det er relevant, men der må man altså afvente, at politi og anklagemyndighed får forberedt de strafferetlige tiltag, der skal foregå.

Jesper Langballe (DF):

Jeg glæder mig til at se justitsministerens svar. Hvor det er blevet af, er temmelig mystisk. Lovsekretariatet kender det ikke og siger, at det åbenbart må være blevet væk, mens Justitsministeriet er blevet ved med at forsikre, at nu ville jeg snart få svar. Men hvad der er sket, er altså noget mystisk.

Jeg vil godt alligevel lige trække mit spørgsmål op, for sagen er jo, at det her drejer sig om en retlig opfølgning af en beslutning, som statsministeren med stor handlekraft fik et flertal af Folketinget til at indgå i, nemlig at melde sig i solidaritet med USA og Storbritannien. Det må så være temmelig indlysende, at man her har et af de særlige, principielle tilfælde, hvor det ikke bare er overladt til politimestrene at rejse tiltale, men hvor justitsministeren som landets øverste offentlige anklager kan tage initiativet. Det er egentlig det, mit spørgsmål først og fremmest går på.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Hvis vi først skal gøre det rent praktiske færdigt omkring besvarelsen af spørgsmålet, så er der afsendt en besvarelse af det spørgsmål, der hedder S 2689 og er fra hr. Jesper Langballe, og det blev afsendt i forbindelse med en scribe andre spørgsmål, der havde forbindelse til andre besvarelser af samme karakter. Jeg skal beklage, hvis det er forsvundet et eller andet sted i systemet, men det blev afsendt den 23. april.

For så vidt angår det andet spørgsmål, vil jeg fastholde, at sager af denne karakter naturligvis vil ende på mit skrivebord i Justitsministeriet. Men i første omgang er det politi og anklagemyndighed, der må foretage en konkret vurdering af sagen og vurdere, hvorvidt der gøres et ansvar gældende i forhold til straffelovgivningen.

Men jeg deler fuldt ud hr. Jesper Langballes politiske vurdering af denne her sag. Det er en beslutning, der blev truffet af et flertal i Folketinget. En beslutning, som jeg personlig var meget, meget, meget stolt over, at Danmark deltog i, nemlig at sikre, at Saddam Hussein blev sat fra sit diktaturregime i Irak.

Men jeg vil også fastholde, at de regler, der er i dag i straffeloven, herunder også om, at det er politi og anklagemyndighed, der i første omgang foretager den konkrete vurdering, er en rigtig måde at fordele arbejdet på.

Jesper Langballe (DF):

Ja, lad os ikke kævles mere om, hvor det forsvundne svar er blevet af. Det vil jo vise sig. Men til justitsministerens forsikring – med det forbehold, at jeg forstår det bedre, når jeg får læst svaret – så forstår jeg justitsministerens sådan, at det jo lander på justitsministerens bord på et tidspunkt. Det gør det vel under alle omstændigheder, uanset om justitsministeren overhovedet foretager sig noget eller ej. Men jeg må altså foreløbig tolke justitsministerens svar sådan, at justitsministeren overhovedet ikke som medlem af regeringen og som øverste offentlige anklager mener at have noget initiativansvar i denne sag?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen jeg henholder mig sådan set til, hvad jeg allerede har svaret hr. Jesper Langballe under vores tidligere drøftelser herinde i salen i dag. Jeg mener, at når det drejer sig om, hvorvidt man i et enkelt tilfælde vurderer, at der er grundlag for retsforfølgning, så skal der en almindelig strafferetlig vurdering til, og jeg finder det altså mest formålstjenligt, at det er politiet og anklagemyndigheden, der foretager den vurdering i første omgang.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tolker ministerens melding sådan, at ministeren har den opfattelse, at kriminalsager skal behandles efter bogen, og jeg vil godt spørge, om ikke det vil være dybt betænkeligt, hvis en